

Πρόταση κινητοποίησης

Σύντροφοι,

βρίσκομαι αιχμάλωτος του κράτους από τον Φλεβάρη. Η προφυλάκισή μου και η επανειλημμένη παράτασή της είναι προϊόν μιας στοχευμένης πολιτικής που επιχειρεί να πλειξεί όχι μόνο εμένα ως παραβάτη του νόμου, αλλά έναν αγωνιζόμενο άνθρωπο, επιχειρεί να εκδικηθεί τους αγώνες στους οποίους συμμετείχα, να απειλείσει καθέναν που αποφασίζει να μην δεχτεί παθητικά την καθεστωτική τρομοκρατία, επιχειρεί να ανακόψει δυνατότητες της αυτοοργανωμένης αντίστασης, εισάγοντας καινούρια δεδομένα στις αντεπαναστατικές μεθόδους. Εξαρχής είχα την άποψη ότι αυτή η πολιτική επιχείρηση έχει συνέπειες που πάνε πέρα από το πρόσωπό μου. Οπότε, εκτιμούσα ότι θα ήταν σημαντικό να αγωνιζόμουν με όλους τους διαθέσιμους τρόπους για την άρση της αιχμαλωσίας μου. Όμως, καθώς θεωρούσα και θεωρώ ότι κάθε κίνηση ενάντια στην κρατική τυραννία αντλεί την επαναστατικότητά της από την αλληλέγγυα υπόστασή της και θεμελιώνει την αποτελεσματικότητά της στο ξεδίπλωμα της αλληλέγγυας διάδρασης, συνέδεσα την ενδεχόμενη ατομική πρωτοβουλία μου με τις δυνατότητες κοινής δραστηριοποίησης για το συγκεκριμένο ζήτημα. Με δική μου ευθύνη ανέβαλα μέχρι σήμερα την απόφασή μου να προχωρήσω εμπράκτως σε μια οριακή αντιπαράθεση για την αποφυλάκισή μου, σεβόμενος τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν τα συλλογικά εγχειρήματα τουλάχιστον στην Αθήνα από τον χειμώνα μέχρι και τις αρχές του φθινοπώρου του τρέχοντος έτους. Τώρα έχω την πεποίθηση ότι το ελάχιστο που πρέπει να γίνει είναι να μην επιτρέψουμε να συνεχιστεί αυτή η προφυλάκιση πέρα του δωδεκάμηνου. Μια πεποίθηση ανεξάρτητη από τα αποθέματα της δικής μου υπομονής και ακατάβλητη από χρονικούς υπολογισμούς με όρους προσωπικού κόστους.

Βασικό όπλο μου και σημείο στήριξης της αλληλέγγυας κινητοποίησης θα είναι η απεργία πείνας που θα ξεκινήσω σε προκαθορισμένη ημερομηνία, ώστε να έχουν ήδη συντονιστεί όποιοι άνθρωποι θελήσουν να δράσουν και η οποία θα κορυφωθεί σύντομα με μια απεργία δίψας. Η απόφασή μου ας θεωρηθεί δεδομένη. Ωστόσο, αξιολογώ ότι είναι προτιμότερο να υπάρξει μια χρονική απόσταση για την υλοποίησή της, ώστε να μη αιφνιδιαστεί ο συντροφικός κόσμος και να μην εξωθηθεί κανείς στην δυσμενή κατάσταση του τρεξίματος πίσω από τα γεγονότα. Επίσης, αξιολογώ ότι είναι προτιμότερο η κινητοποίηση να διαρκέσει όσο χρειάζεται για να εκδηλωθούν όλες οι δυνατότητες παρέμβασης σε μια κατεύθυνση πύκνωσης, αλλά να μην απλωθεί τόσο που να κουράσει και να αποσυντονίσει τους κινητοποιούμενους, χάνοντας την προοδευτική δυναμική του.

Από τον Οκτώβρη μέχρι τον Δεκέμβρη υπάρχει κινητικότητα για διάφορες δίκες αναρχικών. Ο Γενάρης είναι μάλλον η κατάλληλη στιγμή για μια κινητοποίηση με σημείο αναφοράς την δική μου πρωτοβουλία. Εκτός των γενικότερων συνθηκών, το χρονικό διάστημα μέχρι τότε είναι επαρκές για τον απαραίτητο διάλογο και την προετοιμασία όποιων θελήσουν να συμβάλουν στην αλληλέγγυα κινητοποίηση. Έτσι κι αλλιώς η αιχμαλωσία μου ήταν και παραμένει ένα διαθέσιμο εφελτήριο αντεπίθεσης στην εξουσία.

Η πρόταση κινητοποίησης θα απευθυνθεί σε όσο το δυνατόν περισσότερες συλλογικότητες αναρχικών και συλλογικότητες κοινωνικής αντίστασης πανελλαδικά και θα είναι ανοιχτή στον καθέναν που θα βρει μια σύνδεση με το πολιτικό σκεπτικό της. Πολιτικές ομάδες, στέκια, καταλήψεις, συνελεύσεις, σωματεία βάσης, πρωτοβουλίες αγώνα, έχουν θέση σ' ένα κοινό εγχείρημα ενάντια σε συγκεκριμένες πτυχές της κατασταλτικής στρατηγικής. Η προτασιακή απεύθυνση δεν είναι αίτηση, αλλά κοινοποίηση διαθεσιμότητας για την ανάπτυξη αντιστασιακών κινήσεων. Ο ρυθμός της κινητοποίησης μπορεί να στηριχθεί στις δικές μου κινήσεις, τις οποίες θα προσδιορίσω χρονικά κατόπιν διαλόγου, αλλά η δυναμική του αλληλέγγυου αγώνα πηγάζει από τον ελεύθερο πλούτο των πρωτοβουλιών. Και κάθε πρωτοβουλία πρέπει να έχει αυτονομία.

Ορισμένοι σύντροφοι μπορούν να αναλάβουν το έργο της επικοινωνίας και της ενημέρωσης, παρέχοντας την μη δεσμευτική γενική δυνατότητα διαλόγου, χωρίς

όμως να έχουν την ευθύνη ενός αθέμιτου κεντρικού σχεδιασμού. Αν κάποιος σύντροφος κρίνει απαραίτητη την συγκρότηση μιας ανοιχτής συλλογικότητας ειδικά για την περίπτωση, για να παρθούν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ή για να βρουν κοινό χώρο άνθρωποι που δεν θα εκφραζόντουσαν μέσα από υπάρχοντα σχήματα, θα συμφωνήσω στο εύλογο μιας τέτοιας κίνησης, αλλά δεν την θεωρώ προϋπόθεση με κάθε συνθήκη.

Το παρόν κείμενο είναι ένα πρώτο βήμα επικοινωνίας με τους συντρόφους και τις διαφορετικές συλλογικότητες στην Αθήνα με τους οποίους είχα κοινή δράση στο πρόσφατο παρελθόν και με εκείνους που έχουν ήδη πάρει πρωτοβουλίες παρέμβασης με αφορμή την αιχμαλωσία μου. Πρόθεσή μου η ενεργοποίηση του διαλόγου, η συσπείρωση των διαθέσιμων συντρόφων για τον σχηματισμό του προαναφερόμενου πυρήνα κομβικής επικοινωνίας και η συλλογή των πολιτικών και πρακτικών εκτιμήσεών σας για να συγκεκριμενοποιήσω χρονικά τις αποφάσεις μου. Η προγραμματική τοποθέτηση της απεργίας πείνας σε μια χρονική απόσταση αποσκοπεί στην αξιοποίηση αυτού του πολιτικού διαστήματος για την προετοιμασία όλων όποιοι θελήσουν να εμπλακούν. Η εγρήγορση είναι αναπόδραστη.

Τα χαρακτηριστικά της αιχμαλωσίας μου, από την στιγμή της συνάντησής μου με τους μισθοφόρους της αστυνομίας μέχρι και τώρα, δίνουν σημεία αναφοράς για την παρούσα φάση της πάλης για απελευθέρωση από την τυραννία και της κρατικής αντίδρασης. Αναδεικνύονται ειδικές και γενικές αντιθέσεις ικανές να ενοποιήσουν διαφορετικές τροπές της πάλης. Καταγράφω ορισμένους παράλληλους άξονες οι οποίοι συνδέονται με συλλογικές εμπειρίες και δυνατότητες αγώνα και οι οποίοι συγκλίνουν στην κοινή επαναστατική προοπτική, χωρίς όμως να υποχρεώνουν σε μια προκαταβολική σύνθεσή τους:

- Η προφυλάκισή μου και η παράτασή της μεθοδεύτηκαν επειδή είμαι αναρχικός. Η αιχμαλωσία μου είναι μια προσβολή προς την δραστήρια παρουσία της αναρχίας, μια προσβολή στα αντικρατικά-αντικαπιταλιστικά προτάγματα και στις ζωντανές απόπειρες προώθησής τους. Είναι μια προσβολή στον εξεγερσιακό αγώνα, προσβολή στην υπαρκτή άμεση εναντίωση σε κάθε όψη της τυραννίας και στην συνεχή δράση για την ανάπτυξή της, στην οποία είμαι στρατευμένος επί εικοσιδύο χρόνια. Είναι μια προσβολή στις αυτοοργανωμένες αντιστασιακές διεργασίες στις οποίες έχω συμμετάσχει και μέσα από τις οποίες έχω αντιμετωπίσει την καταστολή και στο παρελθόν. Στο πρόσωπό μου βάλονται αγώνες ενάντια στην λεηλασία της φύσης, εγχειρήματα κοινωνικής αυτοοργάνωσης, η υποστήριξη σε καταδιωκόμενους και φυλακισμένους αγωνιστές, η σύγκρουση με τις κρατικές δυνάμεις, η αλληλεγγύη συνολικά.

- Για την προφυλάκισή μου αξιοποιήθηκε η ειδική αντεπαναστατική νομοθεσία («αντιτρομοκρατικές» διατάξεις). Για την εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων επινοήθηκαν ορισμένα νομικά τεχνάσματα. Έτσι κι αλλιώς ο ποινικός μηχανισμός χρησιμοποιεί τους νόμους του κατά πως βολεύει στα σχέδιά του. Η ελαστικότητα της καθεστωτικής νομιμότητας προσθέτει στην αθλιότητά της την γελοιότητά της. Και οι δικαστές έχουν κεντρική αποφασιστική θέση στην πολιτική διεύθυνση και στην επιτέλεση της κρατικής τρομοκρατίας. Επιπλέον, η πολιτική ταυτότητά μου είναι το κεντρικό επιχείρημα όλων των δικαστικών εγγράφων για την κράτησή μου. Η αιχμαλωσία μου είναι μια από τις παρούσες συνέπειες της αντεπαναστατικής στρατηγικής του κράτους. Οι διώξεις και οι καταδίκες αγωνιστών είναι ο εστιαζόμενος προσανατολισμός της στρατοκρατικής κατοχής του αστικού κάτεργου, η οποία αποκαλύπτει την ψυχή της εξουσίας με τις αστυνομικές και φασιστικές δολοφονίες, με την χημική μαζική γενοκτονία και τα δημόσια βασανιστήρια.

- Ο ταξικός έλεγχος στρατιοτικοποιείται διότι το καθεστώς φοβάται την ενδεχόμενη ανατροπή, που θα επέλθει με την χαώδη διάχυση της αντιθεσμικής αυτενέργειας, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της εξέγερσης ενάντια στην καταπίεση, στην εκμετάλλευση και στην αλλοτρίωση. Οπότε, επιχειρεί να αδρανοποιήσει εξ αρχής εκείνους που θα ήταν έτοιμοι να υποστηρίξουν το μαχητικό δυνάμωμα των αγώνων. Το κράτος θέλει να αποπλίσσει τους εχθρούς του, για να προελάσουν τα τάγματά του ανενόχλητα. Η ιδιαίτερη διαχείριση της οπλοφορίας στην περίπτωση ενός αναρχικού

είναι μια καινοφανής απειλή προς όποιον αντιστέκεται. Εγώ, όχι μόνο συνεχίζω να υπερασπίζομαι το φυσικό, ηθικό και πολιτικό δικαίωμά μου, δικαίωμα κάθε ανθρώπου, να φροντίζω την άμυνά μου, αλλά και θεωρώ αναγκαία όσο ποτέ πριν τα τελευταία τριάντα χρόνια την ενεργητική αυτοάμυνα του απελευθερωτικού κινήματος.

- Είμαι αιχμάλωτος σε μια φυλακή του ελληνικού κράτους. Πρόκειται για μια ολοκληρωτική μηχανή εξανδραποδισμού, για το πρότυπο του αστικού ελέγχου. Η βία, η τρομοκρατία, η εκμετάλλευση, η φτώχεια, η απομόνωση, οι τεχνογραφειοκρατικές γλώσσες που στηρίζουν τους πολιτικούς και οικονομικούς θεσμούς, εδώ συμπυκνώνονται. Η φυλακή είναι ένα εργοστάσιο παραγωγής φόβου, λήθης και κέρδους μέσω αποστασιοποιημένων ή άμεσων βασανισμών. Οι φυλακές είναι ένα διαρκώς ανοιχτό πεδίο εξέγερσης. Ο αγώνας ενάντια στην φυλακή είναι αναπόσπαστος από την πάλη για την συνολική απελευθέρωση.

- Κάθε σημείο αντιπαράθεσης του οποιουδήποτε ανθρώπου με την εξουσία είναι μια στιγμή του διαζρονικού πολέμου για την απελευθέρωσή μας από το πολιτισμικό καθεστώς της αιχμαλωσίας. Κάθε σπίθα επεκτείνει την φωτιά της ελευθερίας.

- Μέσα ή έξω από την φυλακή στεκόμαστε όλοι σ'ένα έδαφος απομόνωσης. Η εξεγερσιακή πρωτοβουλία σπάει αυτό το καθεστώς. Η αλληλεγγύη συνολικοποιεί τα ρήγματα σε μια ανατρεπτική κατεύθυνση. Η αλληλεγγύη είναι ο κόσμος μας και δρόμος μας. Οι επαναστατικές ιδέες, οι νέες διαθέσεις και δυνατότητες, η ελεύθερη κοινότητα εδαφικοποιούνται εκεί όπου οι άνθρωποι αναλαμβάνουν την ιστορική ευθύνη να γίνουν τα δρώντα υποκείμενα του κοινωνικού γίγνεσθαι (πολιτικού και υπαρξιακού και πολιτισμικού), όπου ο καθένας γίνεται δημιουργός της συλλογικής ενσυναίσθησης και υποκειμενικότητας.

Στον καθέναν από τους παραπάνω άξονες, σε όλους μαζί και σε άλλους που ίσως μας προκύψουν στο μέλλον μπορούμε να κινηθούμε από κοινού, για να δυναμώσουμε τον εξεγερσιακό αγώνα, να φέρουμε λίγο μπιο κοντά τον κόσμο της ελευθερίας και της αλληλεγγύης.

Δημήτρης
(Νοέμβρης 2011)